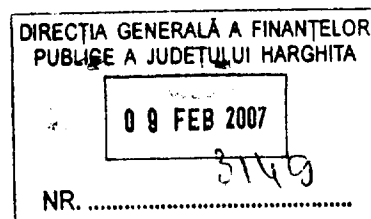

Dosar nr. / /2006

ROMÂNIA

**CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV**

DECIZIA NR. 619/R

Sedința publică de la 19 septembrie 2006

Completul compus din:

Președinte :

Judecător :

Judecător :

Grefier :

Pe rol judecarea recursurilor declarate de **DGFP HARGHITA**, cu sediul în Miercurea Ciuc, str.Revoluția din Decembrie nr. 20, jud. Harghita și **A.N.V. prin DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV**, cu sediul în Brașov, str.Hărmanului nr.50, jud.Brașov, împotriva sentinței nr.2859 din 4 iulie 2006 pronunțată de Tribunalul Harghita.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care :

Se constată faptul că recursurile sunt declarate și motivate în termenele prevăzute de art. 301 și 303 Cod procedură civilă fiind scutite de plata taxei de timbru conform art.17 din Legea nr. 146/1997.

Față de actele dosarului, instanța reține cauza pentru pronunțare.

CURTEA DE APEL,

Prin sentința nr.2859/4.07.2006 a Tribunalului Harghita, s-a admis în parte acțiunea reclamantei **SC SRL** formulată în contradictoriu cu pârâtele **DGFP Harghita** și **DRV Brașov**, s-a dispus anularea deciziei nr.59/ .2005 a **DGFP Harghita** și s-a dispus obligarea pârâtei **DGFP Harghita** să se pronunțe pe fondul contestației și asupra actului constatator, respingându-se ca prematur capătul de cerere privind soluționarea pe fond a raportului juridic.

S-a reținut în considerentele hotărârii, că reclamantul a introdus în țară un autoturism Volkswagen , pentru care acesta a prezentat un contractul de leasing nr. / .2001, dar că la un control ulterior efectuat de autoritățile vamale, s-a constatat că actul prezentat este fals, astfel că s-a constatat că acesta ar datora statului diferența de taxe vamale.

Împotriva acestei constatări a organelor vamale (prin actul constatator nr. / .2005) reclamantul a depus contestație, însă prin decizia nr. / .2004 s-a dispus suspendarea soluționării acesteia, apreciindu-se de pârâta DGFP Harghita că sunt incidente în cauză disp. art. 184 din OG nr. 92/2003, respectiv că în speță existând indicii despre săvârșirea unei infracțiuni, situație în care procedura administrativă se impune a fi suspendată.

Instanța a apreciat însă că, nu este justificată această suspendare, astfel că a dispus anularea deciziei, și a obligat pârâta să se pronunțe asupra contestației formulate de reclamant.

Prima instanță a considerat că decizia organului de soluționare a contestației este nelegală și încalcă principiile fundamentale ale drepturilor omului, întrucât pe de o parte se dispune suspendarea soluționării contestației formulate împotriva actelor administrative pe baza unor simple prezumții ale comiterii unor infracțiuni, necontestate de organele competente, termenul de finalizare a cercetărilor penale fiind cu totul incert, iar pe de altă parte nu se dispune suspendarea executării actelor, a căror soluționare pe fond este suspendată pe termen nelimitat, perpetuându-se astfel incertitudinea cu privire la legalitatea acestor acte.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs pârâta DGFP Harghita, care a criticat hotărârea atacată ca nelegală, invocând în drept disp. art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, susținând în esență că, prin sesizarea organelor de poliție de către pârâta DRV Brașov sunt incidente disp. art. 184 din OG nr. 92/2003, și că până la soluționarea laturii penale nu se poate trece la soluționarea contestației, precum și ANV prin DRV Brașov care a invocat aceleași dispoziții legale.

Examinând cererile de recurs, prin prisma motivelor invocate și a disp. art. 304¹ C.pr.civ., instanța constată următoarele:

După cum rezultă din adresa organelor de poliție (fila 30 din dosarul de fond), cercetările se află încă în faza de acte premergătoare, în condițiile în care din anul 2004 (data sesizării organelor de poliție) și până la data de 11 aprilie 2006 (data comunicării către instanță a răspunsului de către organele de poliție) nu există încă o soluție privind săvârșirea unor fapte de natură penală în legătură cu autoturismul în litigiu.

Este adevărat că potrivit art. 184 alin. 1 lit. a din OG nr. 92/2003 organul de soluționare competent, respectiv pârâta DGFP Harghita, poate (deci are facultatea și nu obligația) să procedeze la suspendarea soluționării contestației, dacă există sesizarea organului de control, către organele de poliție, cu privire la existența indiciilor comiterii unei infracțiuni relativ la soluționarea contestației.

Or, după cum se observă, în speță reprezentantul societății reclamante nu a dobândit calitatea de învinuit sau inculpat în cauza penală, neexistând decât cercetări preliminare care ar putea duce sau nu la incriminarea acestuia.

În aceste condiții, nu se poate susține că instanța de control ar fi dat o interpretare greșită legii, după cum susține recurenta, soluția de anulare a

deciziei fiind consecința interpretării corecte a dispozițiilor incidente în materie(art.184 din OG nr. 92/2003).

Așadar, potrivit art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă, curtea va respinge ca nefondat recursul promovat în cauză, menținând hotărârea atacată ca legală și temeinică.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Respinge recursurile declarate de **DGFP HARGHITA**, cu sediul în Miercurea Ciuc, str.Revoluția din Decembrie nr. 20, jud. Harghita și **A.N.V.** prin **DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV**, cu sediul în Brașov, str.Hărmanului nr.50, jud.Brașov, împotriva sentinței nr.2859 din 4 iulie 2006 pronunțată de Tribunalul Harghita.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, la 19 septembrie 2006.

Președinte,

Judecători,

Grefier,

Red.
Tehn
2 exemplare
5.10.2006
jud.fond.

Pentru conformitate
cu originalul